Najvyšší súd
Slovenskej republiky

4 Sžn 61/2004

Nám. SNP 12, P.O. Box 155,
810 00 Bratislava
DOŠLO DŇA: 21. NOV. 2005
ČÍSLO: 2816

# ROZSUDOK

# V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Viery Nevedelovej **v právnej veci navrhovateľky Slovenskej televízie,** Mlynská dolina , Bratislava, **proti odporkyni Rade pre vysielanie a retransmisiu,** Nám. SNP č.12, Bratislava, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne** číslo RP/176/2004 zo 6.júla 2004, rozhodol

**takto:**

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne zo 6.júla 2004, číslo RP/176/2004, **potvrdzuje.**

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

**Odôvodnenie:**

Odporkyňa (ďalej len Rada) rozhodnutím číslo RP/176/2004 zo 6.júla 2004 v správnom konaní číslo 146-PgO/O-896/2004 postupom podľa § 71 zákona č.308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č.195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) rozhodla, že vysielateľ na základe zákona Slovenská televízia (ďalej len STV) porušila § 30 ods.5 zákona tým, že porušila povinnosť bezodkladne poskytnúť pre potreby spravodajstva záznam z podujatia ďalším vysielateľom len za úhradu účelne vynaložených nákladov spojených s poskytnutím záznamu z podujatia – MS 2004 v ľadovom hokeji v dňoch 24.apríla až 3.mája 2004 (ďalej len podujatie), za čo jej podľa § 64 ods.1 písm.d/ v spojení s § 67 ods.2 písm.f/ zákona uložila pokutu 200.000 Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že na podnet správneho orgánu na základe sťažností číslo 997/74-2004, 1004/75-2004 a 1029/77-2004 Rada začala voči STV správne konanie číslo 146-PgO/O-896/2004 vo veci možného porušenia § 30 ods.5 zákona. Začatie konania jej oznámila 31.mája 2004 a súčasne ju vyzvala, aby v lehote 15 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods.1 a § 34 ods.3 zák.č.71/1967 Zb. k oznámeniu zaslala svoje stanovisko, prípadne navrhla dôkazy. Napriek poučeniu, že v prípade nevyužitia svojho práva v určenej lehote môže Rada rozhodnúť aj bez jej stanoviska, STV do dňa rozhodnutia nedoručila svoje stanovisko. Rada mala za preukázané, že STV 23.apríla 2004 cca 15 hodín pre začiatkom

podujatia ponúkla sťažovateľom materiál na spracovanie spravodajských šotov z podujatia s tým, že záujemcom budú *podmienky zmluvy* zaslané e-mailom 24.apríla 2004. Napriek tomu podmienky zmluvy zaslal až po výzve sťažovateľa 26.apríla 2004, t.j. v tretí hrací deň podujatia. Podľa návrhu zmluvy o poskytnutí záznamu pre potreby krátkeho spravodajstva z podujatia boli vysielatelia *za poskytnutie každého záznamu povinní zaplatiť 1.500 USD.* V článku II. Návrhu zmluvy STV výslovne uvádzala, že „predmetom zmluvy je odplatné poskytnutie záznamu hokejových zápasov ...“ STV neposkytla vysielateľom záznam vzhľadom na to, že odmietli uzavrieť zmluvu z dôvodu podľa nich neoprávnenej výšky poplatku, keď STV nešpecifikovala ako určila sumu 1.500 USD. Podľa článku III. Návrhu zmluvy sa záznamom rozumie záznam v trvaní 360 sekúnd, predovšetkým góly a gólové šance – STV teda za uvedenú sumu *ponúkla vysielateľom len 6-minútový záznam*, z ktorého si sami mali následne vyrobiť vlastný záznam podľa § 30 ods.1 zákona. Obmedzila tým právo vysielateľa vyrobiť si vlastný záznam, keďže každý vysielateľ má vlastnú predstavu o tom, ktoré momenty podujatia sú pre diváka najzaujímavejšie. Porušila tým aj povinnosť poskytnúť celý záznam podľa § 30 ods.5 zákona. Rada mala taktiež za preukázané, že v súlade s § 30 ods.5 zákona technickou príčinou nemožnosti vstupu sťažovateľov na podujatie bola skutočnosť, že *sťažovatelia nemali prístup na podujatie* z dôvodu výhradného práva STV na prenos z podujatia, pričom STV súhlas na akreditáciu novinárskych štábov sťažovateľov neudelila. Rada poukázala na zákaz obmedzenia prístupu verejnosti k informáciám (§ 29 zákona), povinnosť držiteľa výhradného práva na vysielanie podujatia bezodkladne poskytnúť pre potreby spravodajstva záznam z podujatia ďalším vysielateľom len za úhradu účelne vynaložených nákladov spojených s poskytnutím záznamu z podujatia (§ 30 ods.5 zákona), pričom podľa § 30 ods.6 zákona držiteľ výhradného práva nesmie od iného vysielateľa žiadať peňažnú alebo inú protihodnotu za výrobu záznamu pre účely spravodajstva. Rada dospela k záveru, že STV porušila požiadavku bezodkladnosti tým, že neposkytla záznam bez zbytočného odkladu po tom, ako ho mala k dispozícii a porušila požiadavku bezodplatnosti tým, že podmieňovala poskytnutie záznamov odplatou stanovenou v návrhu zmluvy na 1.500 USD a v súlade s § 64 ods.2 zákona jej preto uložila pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia.

Rozhodnutie bolo STV doručené 16.augusta 2004.

STV napadla rozhodnutie Rady odvolaním, podaným na súde 31.augusta 2004, teda včas a žiadala, aby ho súd zrušil. Poukázala na to, že vzhľadom na závažnosť problematiky listom zo 6.júla 2004 požiadala Radu o odročenie prerokovania programu, tejto jej žiadosti však nebolo vyhovené.

Namietla, že Rada nezistila presne a úplne skutočný stav veci tak ako jej ukladá § 32 zák.č.71/1967 Zb. o správnom konaní a rozhodnutie o uložení pokuty bolo vydané v rozpore s § 46 tohto zákona. Poukázala na to, že 23.apríla 2004 poverená manažérka oznámila mailom všetkým dotknutým televíznym spoločnostiam pripravenosť STV poskytnúť materiál na spracovanie spravodajských šotov z podujatia a pre prípad záujmu uviedla kontakt na STV do večerných hodín 24.apríla 2004 však žiadna z televíznych spoločností v predmetnej veci neoslovila. STV im následne 26. a 28. apríla 2004 elektronickou poštou doručila návrhy zmlúv o poskytnutí záznamu pre potreby krátkeho spravodajstva z podujatia, pričom podľa upraveného návrhu zmluvy z 28.apríla 2004 v článku III bode 4 sa ustanovila povinnosť odvysielať krátky záznam v súlade s § 30 ods.2 zákona a zmluva už neobsahovala ustanovenie o odplatnom poskytnutí záznamov. Keďže TV Markíza a TV JOJ listami z 29. a 30.apríla 2004 požiadali o predloženie kalkulácie napočítanej sumy 1.000 USD prestavujúcej účelne vynaložené náklady, STV listom z 30.apríla 2004 navrhla poskytnutie

záznamu z celého stretnutia jednotlivých zápasov na nosiči VHS a keďže účelne vynaložené náklady by v takom prípade predstavovali 350 Sk oznámila, že kazety poskytne zdarma a súhlasí s tým, aby si televízne spoločnosti prekryli logo STV. Listom z 2.mája 2004 STV navrhla zriadenie pracoviska v priestoroch STV, kde si budú môcť zabezpečiť záznam z každého jednotlivého zápasu, pričom spracovanie a odvysielanie záznamov podmienila súladom s § 30 ods.2 zákona tak, že odvysielanie by sa muselo realizovať už v priestoroch STV. Na rokovaní s TV Markíza, TV JOJ a TA3 na pôde Rady 4.mája 2004 STV ústretovo súhlasila s odklonením svojho signálu, s jednotlivými spoločnosťami uzatvorila v tejto veci zmluvy a spoločnosti Slovak Telecom, a.s. doručila súhlas na rozdvojenie signálu prenášaného z každého zápasu podujatia a doručenie signálu na miesto dohodnuté spoločnosťami C.E.N., s.r.o., MAC TV, s.r.o. a STS, s.r.o.

STV teda pred začiatkom podujatia ponúkla televíznym spoločnostiam možnosť získania záznamov z jednotlivých podujatí, permanentne vyvíjala iniciatívu dosiahnuť riešenie v súlade so zákonom a dovtedajšou praxou a nakoľko otázka spôsobu poskytnutia záznamu, resp. jeho formy nie je zákonom určená, ponúkla im viacero modelov riešenia. Od prvého dňa podujatia bola pripravená v prípade prejaveného záujmu poskytnúť televíznym spoločnostiam materiál na vysielanie krátkeho spravodajstva, preto právo verejnosti na informácie nebolo jej postupom obmedzené a z jej strany nedošlo k porušeniu § 30 ods.5 zákona.

Rada sa k odvolaniu vyjadrila 15.októbra 2004 tak, že navrhla, aby súd napadnuté rozhodnutie potvrdil. Poukázala na to, že začatie správneho konania bolo riadne doručené a STV bola vyzvaná v súlade s § 33 ods.1 a § 34 ods.3 zák.č.71/1967 Zb., aby v lehote do 15 dní od jeho doručenia zaslal svoje stanovisko k oznámeniu, čo neurobila. STV bola oboznámená so skutočnosťou, že ak svoje právo nevyužije, Rada môže rozhodnúť aj bez jej stanoviska, pokiaľ uzná, že zhromaždené podklady a dôkazy sú dostatočné pre rozhodnutie. Keďže tak STV neurobila, nevyužila svoje právo vyplývajúce z § 33 ods.1 zák.č.71/1967 Zb. Žiadosť o odročenie prerokovania predmetu daného správneho konania bola Rade doručená až 8.júla 2004, t.j. dva dni po rozhodnutí.

K námietke presného zistenia skutkového stavu veci Rada uviedla, že tento zistila v rozsahu dostatočnom pre vydanie rozhodnutia. Relevantné je, že STV 23.apríla 2004 oboznámila ostatných vysielateľov s ponukou poskytnutia materiálu na spracovanie spravodajských šotov z podujatia s tým, že podmienky ich použitia a platobné podmienky budú upravené v zmluve, ktorú mal poskytnúť 24.apríla 2004, ale poskytol ju až 26.apríla 2004. Relevantné je, že *poskytnutie záznamov podmieňovala súhlasom s návrhom zmluvy, čím porušila podmienku bezodkladnosti*, zvlášť, keď podujatie bolo už v treťom hracom dni. V návrhu zmluvy z 26.apríla 2004 výslovne uviedla, že predmetom zmluvy je *odplatné* poskytnutie záznamu, pričom výška tejto odplaty mala byť 1.500 USD. Okolnosť, že upravený návrh zmluvy z 28.apríla 2004 neobsahoval ustanovenie o odplatnom poskytnutí záznamov, nemala vplyv na trvanie nezákonného stavu, keďže STV predmetné záznamy neposkytla. Ani skutočnosť, že televízne spoločnosti vo svojich spravodajských reláciách informovali divákov o podujatí použitím záberov získaných z vysielania STV, nie je relevantná, lebo STV si *nesplnila svoju zákonnú povinnosť poskytnúť záznam* v súlade s § 30 ods.5 zákona. Taktiež je irelevantné konanie či nekonanie vysielateľov po im adresovanom návrhu z 2.mája 2004, pretože *povinnosť poskytnúť záznamy bezodkladne* STV *porušila neposkytnutím záznamov* ostatným vysielateľom *už v závere prvého hracieho dňa podujatia len za úhradu účelne vynaložených nákladov spojených s poskytnutím záznamu.*

STV doručila súdu 25.októbra 2005 stanovisko, v ktorom namietla, že o odročenie prerokovania predmetu konania požiadala faxom 6.júla 2004 o 9.07 hodine a žiadosť o odročenie doručila poštou 8.júla 2004 v súlade s § 19 zák.č.71/1967 Zb. Problematika vysielania spravodajstva zo športových podujatí je predmetom mnohých sporov a diskusií. Vysielateľ, ktorý zakúpi exkluzívne práva na priamy prenos je zaviazaný, že neposkytne ďalšiemu vysielateľovi sublicenciu na spravodajské vysielanie – taká sublicencia oprávňuje používať záznam bez ohľadu na obmedzenia podľa § 30 ods.2zákona. Slovenské komerčné televízne spoločnosti záznam používajú v rozpore s § 30 ods.2 zákona, pričom práva na vysielanie spravodajstva kupovali tak pred ako aj po MS v ľadovom hokeji v roku 2004. Návrhy zmlúv predložených komerčným televíziám sú koncipované podľa Obchodného zákonníka a v danom prípade SATV deklarovala právny rámec určený zákonom (čl.III bod 4 návrhu zmluvy).

Najvyšší súd ako súd vecne príslušný (§ 246 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Napadnutým rozhodnutím bola STV v správnom konaní uložená pokuta za porušenie § 30 ods.5 zákona tým, že v dňoch 24.apríla 2004 až 3.mája 2004 porušila povinnosť bezodkladne pre potreby spravodajstva poskytnúť ďalším vysielateľom záznam z podujatia.

Nebolo sporné, že STV bolo 31.mája 2004 oznámené začatie správneho konania vo veci možného porušenia § 30 ods.5 zákona STV oznámila a že ju súčasne vyzvala, aby do 15 dní zaslala Rade svoje stanovisko, prípadne navrhla dôkazy v súlade s § 33 ods.1 a § 34 ods.3 zák.č.71/1967 Zb. STV v určenej lehote stanovisko nezaslala, ani nenavrhla dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Pokiaľ STV namietala, že 6.júla 2004 faxom požiadala o odročenie prerokovania programu, v administratívnom spise sa nachádza len písomné podanie, doručené 8.júla 2004. Zástupca Rady na pojednávaní súdu uviedol, že faxové podanie jej v deň zasadnutia nebolo doručené ani oznámené.

Podľa názoru súdu zo žiadneho ustanovenia zák.č.71/1967 Zb. nevyplýva povinnosť správneho orgánu odročiť prejednávanie veci. Taktiež nebolo jeho povinnosťou doručovať STV sťažnosti vysielateľov, keďže STV mala právo nahliadnuť do spisu. V zmysle § 250i ods.3 OSP na vady konania pred správnym orgánom by súd mohol prihliadnuť len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 30 ods.1 zákona vysielateľ televíznej programovej služby môže pre potreby spravodajstva vyrobiť a odvysielať záznam z podujatia, na ktorého vysielanie má výhradné právo iný vysielateľ.

Podľa § 30 ods.2 zákona záznam podľa odseku 1
a) sa môže odvysielať výhradne v spravodajskej relácii,
b) pri odvysielaní nesmie prekročiť časový rozsah tri minúty;

c) sa nesmie odvysielať skôr, ako mohol o podujatí vysielať vysielateľ, ktorému patria výhradné práva na vysielanie podujatia,
d) sa nesmie použiť opakovane okrem prípadov, ak by sa jeho obsah vzťahoval na inú dôležitú udalosť, ktorá je predmetom spravodajstva alebo športového magazínu.

Ak sa podujatie skladá z viacerých od seba nezávislých častí, každá z týchto častí je podujatím na účely odseku 1. Ak sa podujatie koná dva dni a viac dní, z každého dňa tohto podujatia možno pre potreby spravodajstva vyrobiť len jeden záznam (§ 30 ods.3 zákona).

Podľa § 30 ods.5 zákona ak vstup vysielateľa na podujatie nie je možný z dôvodu ohrozenia života, zdravia a majetku, verejného poriadku, narušeného priebehu podujatia alebo z technických a priestorových príčin na strane organizátora podujatia, vysielateľ, ktorý v Slovenskej republike má výhradné právo na vysielanie podujatia, je povinný *bezodkladne poskytnúť pre potreby spravodajstva záznam z podujatia* ďalším vysielateľom *len za úhradu účelne vynaložených nákladov spojených s poskytnutím záznamu z podujatia.*

Pokutu za porušenie povinnosti uloženej v § 30 môže Rada uložiť aj bez predchádzajúceho upozornenia (§ 64 ods.2 zákona).

Ako vyplýva z § 30 ods.5 zákona, záznam z podujatia pre potreby spravodajstva je vysielateľ povinný poskytnúť ***bezodkladne a len za úhradu účelne vynaložených nákladov*** *spojených s poskytnutím záznamu z podujatia.*

Povinnosť poskytnúť záznam bezodkladne je uložená zákonom jednoznačne a bez akéhokoľvek predchádzajúceho podmieňovania uzavretím zmluvy.

Zákonom je stanovená taktiež výška náhrady, ktorú môže držiteľ výhradných vysielacích práv za taký záznam požadovať. Keďže zákon hovorí o bezodkladnom poskytnutí záznamu, nemožno jeho poskytnutie viazať ani na dohodu o úhrade za jeho poskytnutie.

Z administratívneho spisu Rady vyplýva, že napriek žiadostiam o poskytnutie záznamov zo zápasov slovenskej reprezentácie pre potreby spravodajstva v období pred začiatkom MS v hokeji (podľa žiadosti TV JOJ z 20.apríla 2004 a obsahu mailu zamestnankyne STV, Márie Albrechtovej z 23.apríla 2004) STV až do 3.mája 2004 záznam pre potreby spravodajstva bezodkladne neposkytla. Okolnosť, že na jej ponuky poskytnúť záznamy na základe viackrát prepracovávanej zmluvy v tomto období nikto kladne nereagoval, je aj podľa názoru súdu nepodstatná. Slovenskej televízii nič nebránilo záujemcov informovať o pripravenosti poskytnúť záznam a záznam z každého dňa (§ 30 ods.3 zákona) bezodkladne poskytnúť.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že Rada pre vysielanie a retransmisiu správne zistila skutočný stav veci a rozhodla v súlade so zákonom. Preto podľa § 250q ods.2 OSP napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, keďže navrhovateľka bola v konaní neúspešná a úspešnej odporkyni v konaní trovy nevznikli.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 205 ods.1 OSP v odvolaní má sa popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v čom sa vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave 27.októbra 2005

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 21 - BRATISLAVA

**Anna Ž á k o v á, v.r.**
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia :